

prima instanță: C.Ursachi

instanța de apel: V.Pruteanu, A.Gavrilița, L.Popova

DECIZIE

12 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței,

judecător

judecători

Valentina Clevadi

Iuliana Oprea, Galina Stratulat,

Dumitru Mardari, Sveatoslav Moldovan

examinând recursurile declarate de Societatea cu Răspundere Limitată „Maniexpedtrans” și Societatea cu Răspundere Limitată „Șerpen-Trans”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Șerpen-Trans” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Maniexpedtrans” cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 noiembrie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Șerpen-Trans”, casată hotărârea Judecătoriai Buiucani, mun. Chișinău din 08 februarie 2016 și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă :

La 23 octombrie 2015, SRL „Șerpen-Trans” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Maniexpedtrans” cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că între SRL „Șerpen-Trans” și SRL „Maniexpedtrans” a fost încheiat contractul-comanda de transport nr.1412 din 24.10.2012, prin care SRL „Șerpen-Trans” în calitate de transportator s-a obligat să transporte marfa din orașul Briceni, Republica Moldova în orașul Novosibirsk,

Federația Rusă, iar SRL „Maniexpedtrans” la rândul său, în calitate de expeditor, s-a obligat să preia și să achite prețul transportului în termenii stabiliți în contract-comanda.

Astfel, în baza contractului menționat, în perioada 23.10.2012-07.11.2012, SRL „Șerpen-Trans” a efectuat în beneficiul SRL „Maniexpedtrans” transporturi de marfă în valoare totală de 48 000 dolari SUA, fapt confirmat prin: CMR seria CM, nr. 0515036, TIR nr.GX70909511, efectuat cu cap-tractorul/semiremorca cu n/î ANAO180/ANAC280, la 23.10.2012; CMR seria CM nr. 0515035, TIR: XF7090.5066, efectuat cu cap-tractorul/semiremorca cu n/î ANST001 /ANST001 la 24.10.2012; CMR seria CM nr. 0515038, TIR: PX70909514 efectuat cu cap-tractorul/semiremorca cu n/î ANAR580/ANAC570 la 26.10.2012; CMR seria CM, nr. 0515037, TIR nr.UX70905068, efectuat cu cap-tractorul/semiremorca cu n/î ANAR400/ANAC400, la 29.10.2012; CMR seria CM nr. 0515039, TIR nr. SX70909515 efectuat cu cap-tractorul/semiremorca cu n/î ANSI001/ANAC595 la 03.11.2012; CMR seria CM nr. 0449482, TIR nr. XE70909519 efectuat cu cap-tractorul/semiremorca cu n/î ANAN 188/ANAC078 la 07.11.2012.

Conform contract-comanda de transport nr. 1412 din 24.10.2012, la rubrica „Condiții de achitare” s-a menționat că, achitarea cu „Transportatorul”, pentru serviciile de transport se va efectua de către „Expeditor” în decurs de 20 zile bancare din momentul prezentării actelor și CMR în original.

Ca urmare, SRL „Maniexpedtrans” nu și-a onorat obligațiile contractuale, achitând parțial pentru serviciile de transport, și anume, suma de 16 000 dolari SUA, pentru transportul efectuat în baza CMR seria CM, nr. 0515036, TIR nr.GX70909511, efectuat cu cap-tractorul/ semiremorca cu n/î ANAO180/ANAC280, la 23.10.2012 și CMR seria CM, nr. 0515037, TIR nr. UX70905068, efectuat cu cap-tractorul/semiremorca cu n/î ANAR400/ANAC400, la 29.10.2012.

Societatea reclamantă precizează că potrivit actului de verificare a decontărilor reciproce privind achitarea pentru serviciile de transport prestate, în baza contractului-comanda de transport nr. 1412, pârâtul a înregistrat la 22.10.2015 datoria în cuantum de 32 000 dolari SUA, ceea ce a dus la prejudicierea activității transportatorului.

Așadar, în vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă, în perioada anilor 2013-2015, societatea reclamantă prin intermediul apelurilor telefonice, în nenumărate rânduri a solicitat pârâtului restituirea datoriei, însă de fiecare dată achitarea se amâna.

Ulterior, la 16.10.2015, SRL „Șerpen-Trans” a expedit SRL „Maniexpedtrans” o pretenție, prin care a solicitat achitarea datoriei acumulate

în sumă de 32 000 dolari SUA, în termen de până la 22.10.2015, actele fiind restituite în adresa expeditorului cu mențiunea destinatarul „plecat”.

Evidențiază societatea reclamantă că pârâtul este pus în întârziere de la 31.12.2012 – data expirării celor 20 zile prevăzute în contract ca termen de achitare, când urma să efectueze plata totală pentru serviciile prestate, ceea ce reprezintă o executare necorespunzătoare și tardivă a obligațiilor contractuale.

Prin urmare, consideră că în rezultatul neonorării obligațiilor contractuale pecuniare, în temeiul art. 619 alin. (1) Cod civil, este în drept să solicite încasarea dobânzii de întârziere în mărime de 14 185.1988 dolari SUA, calculată conform tabelului de calcul site-ul www.ilba.md.

Suplimentar a indicat reclamantul că a intervenit în mod amiabil conform prevederilor contractului și principiului buneii credințe față de pârât în vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă, însă acțiunile întreprinse au eșuat, unica posibilitate de a-și valorifica drepturile, privind rambursarea datoriei, fiind înaintarea unei acțiuni în instanța de judecată, având drept scop restabilirea eficientă a drepturilor lezate. Or, pârâtul și-a onorat parțial obligațiile sale, rămânând dator până în prezent, ceea ce denotă eschivarea de la plata datoriei.

Solicită SRL „Șerpen-Trans”, încasarea de la SRL „Maniexpedtrans” a datoriei în sumă de 32 000 dolari SUA, a dobânzii de întârziere în mărime de 14 185.1988 dolari SUA, a taxei de stat în mărime de 19 107.55 lei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 08 februarie 2016, cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Șerpen-Trans” împotriva SRL „Maniexpedtrans” cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată, a fost respinsă ca tardivă și neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, SRL „Șerpen-Trans” a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 noiembrie 2016 s-a admis apelul declarat de către SRL „Șerpen-Trans”, s-a casat hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea s-a admis integral și s-a încasat de la SRL „Maniexpedtrans” în beneficiul SA „Șerpen-Trans” datoria în sumă de 32 000 dolari SUA convertiți în moneda națională a Republicii Moldova la data executării hotărârii și cheltuielile pentru taxa de stat în sumă de 34 038.55 lei, în rest pretențiile s-au respins ca neîntemeiate.

La 30 decembrie 2016, în termenul prevăzut de lege, SRL „Maniexpedtrans” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material.

Recurentul și-a întemeiat cererea de recurs în baza prevederilor art. art. 7, 8, 514, 980 alin. (1), 994 alin. (1), 1000 alin. (1), 1021 alin. (1) ale Codului civil.

Menționează societatea că în scrisorile de transport internațional, în calitate de expeditor este indicat SRL „Melivor-Plus” și nu SRL „Maniexpedtrans”, la fel ultimul nu figurează nici în scrisorile de transport, expeditorul fiind SRL „Paller Grup”.

Totodată a relatat că pe scrisorile de transport internațional nu este aplicată nici ștampila societății recurente, iar potrivit prevederilor legale cu privire la întocmirea scrisorii de trăsură, este obligatorie aplicarea semnăturii sau ștampilei clientului.

Mai mult ca atât, în actul de verificare al soldurilor prezentate de SRL „Șerpen-Trans”, nu s-a indicat numele și adresa expeditorului la comanda căruia a fost efectuat transportul de mărfuri în baza CMR, precum și nu s-a prezent un act de verificare al decontărilor reciproce între societăți, care să demonstreze cu certitudine existența datoriei.

Dat fiind faptul că SRL „Șerpen-Trans” nu a probat executarea contractului – comandă nr. 1412 din 24.10.2012 și a prezentat scrisori de transport internațional pe care lipsesc semnăturile recurentului, rezultă că SRL „Maniexpedtrans” nu este obligat să achite prețul pentru transport.

Indică recurentul că SRL „Șerpen-Trans” solicită încasarea datoriei ce datează din anul 2012, însă ultimul invocă că a expediat pretenția la 16.10.2015, omițând termenul de 21 zile de înaintare a acesteia. Depășirea termenului de înaintare a pretenției duce la pierderea dreptului la acțiune și, în consecință, instanțele de judecată nu pot repune părțile în termenul de înaintare a pretenției. Așadar, indiferent de motivele omiterii (obiective, subiective), repunerea în termenul de înaintare a pretenției în materie de transport este inadmisibilă.

În acest context, prescripția extinctivă se răsfrânge asupra posibilității apărute la persoană de a-și apăra dreptul încălcat pe calea acțiunii civile și prescripția extinctivă este termenul la expirarea căruia, în cazul în care acțiunea nu a fost înaintată, se stinge dreptul la apărare pe calea acțiunii civile – dreptul la acțiune.

Suplimentar a menționat că nu poate fi examinat fondul cauzei, atunci când este depășit termenul de prescripție, deoarece potrivit jurisprudenței CtEDO (cauza Dacia vs Moldova), instanțele judecătorești naționale i-au permis reclamantului să înainteze acțiune împotriva întreprinderii reclamate, deși termenul general de prescripție a expirat. Mai mult, Curtea a considerat că înrăutățirea unei situații

juridice, care a devenit irevocabilă datorită aplicării termenului de prescripție, este incompatibilă cu principiul securității raporturilor juridice (Popov vs Moldova)

Așadar, având în vedere că SRL „Șerpen-Trans” a omis termenul de adresare în judecată privind apărarea drepturilor sale civile, rezultă că nu poate solicita încasarea presupusei restanțe pentru serviciile de transportare a mărfii, și nici încasarea dobânzii de întârziere.

Prin urmare, nu poate fi reținută concluzia instanței de apel precum că urmează a fi aplicat art. 32 din Convenția relativă la contractul de transport internațional de mărfuri pe șosele de la Geneva din 1956, ce presupune că termenul de prescripție în cazul comportamentului dolosiv este de 5 ani, și deci, termenul de prescripție nu a expirat, iar simpla invocare a existenței comportamentului dolosiv la executarea obligației nu este suficientă, dovada dolului incumbă celui care îl invocă, acesta putând fi dovedit cu orice mijloace de probă, ceea ce nu a fost efectuat de SRL „Șerpen-Trans”.

Ulterior, la 11 ianuarie 2017, SRL „Șerpen-Trans” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând modificarea acesteia cu dispunerea încasării dobânzilor de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

Pledând pentru admiterea recursului, societatea a relatat că înscrisurile anexate la dosar incontestabil confirmă că creanțele au devenit scadente în luna decembrie 2012, adică din momentul când SRL „Maniexpedtrans” i-a achitat suma de 16 000 dolari SUA, ceea ce constituie 1/3 din suma datorată pentru serviciile de transportare și denotă că ultima a recunoscut că căraușul și-a executat în mod corespunzător obligațiunile contractuale.

Cât privește precizarea instanței de apel că încasarea dobânzii de întârziere nu are suport legal, nu poate fi reținută și este nejustificată, or, în temeiul art. 619 alin. 1) Cod civil, obligațiilor pecuniare li se aplică dobânzi de întârziere, deoarece litigiul dedus judecătii este de natură pecuniară. Iar, conform art. 617 alin. 2) lit. e) Cod civil, punerea debitorului în întârziere are loc din momentul când debitorul obligației cu executare succesivă refuză sau omite în mod repetat să o execute, fără a fi necesară somarea acestuia.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei instanței de apel a fost expediată în adresa recurentului la 11 noiembrie 2016, fapt confirmat prin copia scrisorii de însoțire (f.d. 162), însă la materialele pricinii lipsește dovada recepționării deciziei contestate. Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul SRL „Șerpen-Trans” s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 11 ianuarie 2017, în termen.

Prin referința depusă la 10 martie 2017, SRL „Șerpen-Trans” a solicitat respingerea cererii de recurs declarată de SRL „Maniexpedtrans”.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Judecând recursurile declarate de SRL „Maniexpedtrans” și SRL „Șerpen-Trans” împotriva deciziei date în apel, în limitele invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de SRL „Șerpen-Trans”, de a admite recursul declarat de SRL „Maniexpedtrans”, de a casa hotărârile judecătorești și de a emite o nouă hotărâre de respingere a acțiunii ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

În conformitate cu art. 445 alin.(1) lit. b) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

Din materialele cauzei s-a constatat că, între SRL „Șerpen-Trans” și SRL „Maniexpedtrans” a fost încheiat contractul-comanda de transport nr.1412 din 24.10.2012, prin care SRL „Șerpen-Trans” în calitate de transportator s-a obligat să transporte marfa din orașul Briceni, Republica Moldova în orașul Novosibirsk, Federația Rusă, iar SRL „Maniexpedtrans”, la rândul său în calitate de expeditor, s-a obligat să preia și să achite prețul transportului în termenii stabiliți în contract-comanda (f.d. 37).

La fel, s-a stabilit că SRL „Șerpen-Trans”, executând obligațiile ce-i revin, privind transportarea mărfii la destinație, la 16.10.2015 a expediat SRL „Maniexpedtrans” o pretenție, prin care a solicitat achitarea datoriei acumulate în sumă de 32 000 dolari SUA, în termen de până la 22.10.2015 (f.d. 35-36), ca urmare, SRL „Maniexpedtrans” fiind pus în întârziere de la 31.12.2012 – data expirării celor 20 zile prevăzute în contract ca termen de achitare, când urma să efectueze plata totală pentru serviciile prestate.

Tot actele cauzei atestă că, la 23 octombrie 2015, SRL „Șerpen-Trans” s-a adresat împotriva SRL „Maniexpedtrans” cu prezenta cerere de chemare în judecată, privind încasarea datoriei în sumă de 32 000 dolari SUA, a dobânzii de întârziere în mărime de 14 185.1988 dolari SUA, a taxei de stat în mărime de 19 107.55 lei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză, prima instanță a respins acțiunea SRL „Șerpen-Trans” ca fiind tardivă și neîntemeiată, invocând omiterea termenului de prescripție de către SRL „Șerpen-Trans” și motivându-și soluția prin faptul că,

ultimul solicită încasarea datoriei din anul 2012, pe când pretenția a înaintat-o SRL „Maniexpedtrans” la 16.10.2015, constatând omiterea de către SRL „Șerpen-Trans” a termenului de prescripție, menționând că indiferent de motivele omiterii termenului, repunerea în termenul de înaintare a pretenției în materie de transport, fiind inadmisibilă.

Totodată, prima instanță a indicat că, între SRL „Șerpen-Trans” și SRL „Maniexpedtrans” lipsesc careva acte juridice privind marfa transportată în baza scrisorilor de transport, deoarece în scrisorile de transport internațional întocmite, în calitate de expeditor este indicat SRL „Melivor-Plus” SRL și SRL „Palier Grup”, nefiind aplicată semnătura sau ștampila SRL „Maniexpedtrans”.

Judecând apelul declarat de SRL „Șerpen-Trans”, instanța de apel a considerat drept neîntemeiată hotărârea primei instanțe, a admis apelul cu casarea hotărârii și a emis o nouă hotărâre, prin care acțiunea s-a admis parțial, și anume, s-a încasat suma datoriei în mărime de 32 000 dolari SUA, ca urmare a neexecutării totale a obligațiilor contractuale, fiind motivată soluția în baza prevederilor art. 32 al Convenției relative la contractul de transport internațional de mărfuri pe șosele de la Geneva din anul 1956, care stipulează că în cazul existenței dolului sau culpei în acțiunile ce derivă din transporturile internaționale de mărfuri, termenul de prescripție este de 5 ani. În rest, pretențiile înaintate au fost respinse.

Conform art. 980 alin. (1) Cod civil, prin contractul de transport, o parte (căraș, transportator) se obligă față de cealaltă parte (pasager sau client) să o transporte împreună cu bagajele ei sau, respectiv, să transporte încărcătura la locul de destinație, iar cealaltă parte se obligă să plătească remunerația convenită.

În conformitate cu art. 1021 alin. (1) și (2) Cod civil, termenul de prescripție în raporturile de transport este de un an. În cazul intenției sau al culpei grave, termenul de prescripție este de 3 ani. Curgerea termenului de prescripție începe: a) în caz de pierdere parțială, de deteriorare a încărcăturii sau de încălcare a termenului de transportare – din ziua predării încărcăturii către destinatar; b) în cazul distrugerii sau pierderii totale – în a 30-a zi de la expirarea termenului de transportare, iar dacă acest termen nu este stabilit de părți sau de lege – în cea de-a 60-a zi din ziua preluării încărcăturii de către căraș; c) în toate celelalte cazuri – în ziua expirării unui termen de 3 luni de la data încheierii contractului de transport.

Potrivit art. 267 alin. (1) Cod civil, termenul general în interiorul căruia persoana poate să-și apere, pe calea intentării unei acțiuni în instanță de judecată dreptul încălcat, este de 3 ani, iar potrivit art. 268 lit. d) Cod civil, se prescriu în termen de 6 luni acțiunile, privind litigiile ce izvorăsc din contractul de transport.

Prin urmare, termenele de prescripție se referă la termenele de apărare a drepturilor civile și a intereselor protejate de lege. Aceasta este perioada de timp pentru adresare în judecată cu cereri de apărare sau exercitare silită a drepturilor sau

a intereselor protejate de lege. Stabilirea termenelor de prescripție este îndreptată spre asigurarea funcționării normale a circuitului civil.

Potrivit art. 271 Cod Civil, acțiunea privind apărarea dreptului încălcat se respinge în temeiul expirării termenului de prescripție extinctivă numai la cererea persoanei în a cărei favoare a curs prescripția, depusă pînă la încheierea dezbaterilor în fond. În apel sau în recurs, prescripția poate fi opusă de îndreptățit numai în cazul în care instanța se pronunță asupra fondului.

Conform art. 272 Cod civil, termenul de prescripție extinctivă începe să curgă de la data nașterii dreptului la acțiune. Dreptul la acțiune se naște la data când persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului.

În această ordine de idei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, verificând legalitatea temeiurilor invocate în cererea de recurs prin prisma legislației în vigoare ce guvernează raportul juridic litigios și a circumstanțelor stabilite, consideră greșite concluziile instanțelor de judecată, rezultate din interpretarea și aplicarea eronată a normele de drept material, ceea ce constituie temei de casare a hotărârilor judecătorești.

Raportând la caz prevederile sus enunțate, este cert faptul că, depășirea termenului de înaintare a acțiunii duce la pierderea dreptului la acțiune, și în consecință, este inadmisibilă repunerea părților în termenul de înaintare a acțiunii, indiferent de motivele omiterii, iar speței este aplicabil termenul de un an de zile, în interiorul căruia transportatorul, se poate adresa cu acțiune către client cu cerere de încasare a costului serviciului pentru transportarea mărfurilor, care va începe să curgă peste 3 luni de la data încheierii contractului-comandă de transport, cu condiția că, în prealabil a înaintat o pretenție pârâtului.

Prin urmare, instanța de recurs consideră neîntemeiată concluzia instanței de apel privind admiterea în parte a acțiunii, totodată, Colegiul menționează că, nu se va pronunța referitor la argumentele expuse asupra fondului cauzei, deoarece acțiunea urmează a fi respinsă ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție.

În acest context, Colegiul accentuează că, contractul-comandă a fost încheiat la 24.10.2012, iar cererea de chemare în judecată prin care se solicită încasarea datoriei în mărime de 32 000 dolari SUA, datează cu 23.10.2015, fapt ce a dus inevitabil la încălcarea termenului de prescripție prevăzut la art. 1021 alin. (1) Cod civil. Or, termenul adresării SRL „Șerpen-Trans” cu cerere de chemare în judecată și-a început curgerea în ziua expirării termenului de 3 luni de la data încheierii contractului, așa cum prevede art. 1021 alin. (2) Cod civil, și este de un an de zile.

Referitor la alegațiile reclamantului-recurent SRL „Șerpen-Trans” privind prezența intenției în acțiunile pârâtului de a nu-și executa obligațiile contractuale, achitând parțial în luna decembrie 2012 pentru serviciile de transport, și anume, suma de 16 000 dolari SUA, acestea apar ca o argumentare formală și generală care

revine tuturor în cazul vătămării drepturilor prin fapte ilicite, or, titlul IV „Termenele” Capitolul II instituția prescripției extinctive din Codul Civil, reglementează exact termenele în interiorul cărora persoana poate să-și revindece dreptul încălcat.

Tot, la acest segment, urmează de remarcat că reclamantul SRL „Șerpen-Trans” nu a înaintat acțiunea în termen datorită faptului, că conta pe buna-credință a părâtului, existența încrederii reciproce dintre comercianți privind rambursarea datoriei, justifică în mod direct omiterea termenului de prescripție și nu are drept scop restabilirea în drepturi.

În conexiunea celor expuse, este cert că instanța de apel a dat o apreciere incorectă litigiului dedus judecătii, ceea ce a dus la emiterea unei soluții greșite, iar prin urmare, Colegiul, soluționând prin decizie problema în fond, concluzionează că acțiunea depusă la 23.10.2015 de SRL „Șerpen-Trans” urmează a fi respinsă ca prescrisă.

Cu referire la recursul declarat de SRL „Șerpen-Trans”, instanța de recurs menționează că, urmare a respingerii acțiunii ca depusă cu omiterea termenului de prescripție, pretențiile invocate în recurs condiționează respingerea acestora.

De asemenea, Colegiul consideră necesar de a casa și hotărârea primei instanțe prin care acțiunea a fost respinsă ca fiind tardivă și neîntemeiată, deoarece a fost emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept procedurale, invocând, pe de o parte, termenul de prescripție și, pe de altă parte, respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

Distinct de cele relatate, instanța de recurs învederează importanța respectării principiului securității raporturilor juridice, considerat de jurisprudența CtEDO, ca unul din principiile fundamentale reglementate de CEDO, respectiv dreptul la un proces echitabil. Astfel, securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului caracterului irevocabil al hotărârilor judecătorești, care cere, între altele, ca atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (cauza Brumărescu c. României și cauza Roșca c. Moldovei).

Având în vedere circumstanțele stabilite, precum și faptul că instanțele judecătorești au aplicat eronat normele de drept material și procedural aplicabile cazului și nu este necesară verificarea suplimentară a cărorva dovezi, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de SRL „Șerpen-Trans” și de a admite recursul declarat de SRL „Maniexpedtrans”, de a casa decizia instanței de apel și hotărârea instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii depuse de SRL „Șerpen-Trans” împotriva SRL „Maniexpedtrans” cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată, ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție.

În conformitate cu art.445 alin. (1) lit. a) și b) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Șerpen-Trans”.

Se admite recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Maniexpedtrans”.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 02 noiembrie 2016 și hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 08 februarie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Șerpen-Trans” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Maniexpedtrans” cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată, și se emite o nouă hotărâre prin care:

Se respinge acțiunea înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Șerpen-Trans” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Maniexpedtrans” cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată, ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecător

Valentina Clevadi

judecători

Iuliana Oprea

Galina Stratulat

Dumitru Mardari

Sveatoslav Moldovan